

Kiadja: A FÖLDMIVELÉSÜGYI M. KIR. MINISZTERIUM
AZ „ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE

MEGJELENIK minden hó 1-én és 15-én.
Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.
Nemtagoknak előfizetési díj: Egész évre 6 K, fél évre 3 K

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.
Szerkesztőség: Budapest, V. Ügynök-utca 19. szám., IV. emelet.
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Pátria” r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vez. fel.

TARTALOM: Adatok a Vág folyó középső szakaszának halrajzához. Zsarnovitzky Árpád. — A háló árának emelkedése. SMJ. — A magyar halászat szakirodalma. (Vége.) Dr. Vutskits György. — Társulatok. Egyesületek. — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzes. — Hirdetések.
— Mai számunkhoz mellékeljük a XVIII. évfolyam címlapját, tárgymutatóját és névjegyzékét. —

Adatok a Vág folyó középső szakaszának halrajzához.

A Vágnak az a része, — Zsolna és Nagybicsce-Vágbesztercze közt —, a mely már 14 évet meghaladó idő óta horgászó kirándulásaim színhelye, még tipikus hegyi folyó jellegével bír: gyors folyását minden 200—300 méterre sellő töri meg; e sellők némelyikén közepes vízállás mellett is oly robajjal és zúgással ront lefelé az ár a medrében levő sziklák között, hogy mellette a rendes beszédet megérteni nem lehet.

Csendes folyású része alig van; de holtága teljesen állóvízzel több akad.

Az árvizek után medre évről-évre más képet mutat, sőt néha egy év alatt is többször változik: a hol ma mély, ott az árvíz után már az odahordott szikladarabokból és kavicsokból alkotott zátonyt látunk.

A meder talaja a folyó sodrában csakis szikla és kavics; homokos rész csak a pariszögletek alatt akad; iszapos fenék pedig csak a holtágakban van.

A németektől átvett halrajzi meghatározás szerint a Vágnak ez a szakasza a *márna* szintájához tartozik. Ez a meghatározás valóban találó is, mert még 12—14 év előtt is a márna nagy mennyiségben fordult itt elő; 40—50 év előtt pedig, a mint azt itteni 80—90 éves halásztól hallottam, oly — ma már hihetetlennek látszó — tömegekben, hogy télen a mély, csendes öblökben, a hová ú. n. téli álmát átaludni összegyűlt, el sem fért. A halak nemcsak szorosán egymás mellett, de 2—3 sorban egymás fölött is elhelyezkedtek, úgy hogy télen, ha valakinek márnára volt gusztusa, a jégbe vájt léken át — az akkori módi szerint — a 3—4-ágú szigonyt csak vaktában kellett levágnia és bizton rajta-akadt 1—2 darab, a melyek közül némelyik több kilogrammot is nyomott; 12 év előtt én is fogtam egy darabot, a melyik 72 cm. hosszú és 3·80 kg. nehéz volt.

A Vág e szakaszának fő hala tehát:

1. a *rózsás* vagy *folyami márna* (*Barbus fluviatilis*).
- Kívüle nagy mennyiségben fordulnak elő még a:
2. *véssettajkú paducz* (paducz, *Chondrostoma nasus*),
3. *fejes domolykó* (tomolyko, *Squalius cephalus*) és
4. *szélhajtó küsz* (fehérke, *Alburnus lucidus*).

Közepes mennyiségben találhatóak a:

5. *dunai galócza* (*Salmo Hucho*),
6. *közcsuka* (*Esox Lucius*),
7. *csapósügger* (körmőshal, *Perca fluviatilis*) és
8. *botos kölönte* (koltó, békahal, *Cottus gobio*).

Gyérebben fordul elő a:

9. *sebes domolykó* (nyúldomolykó, *Squalius leuciscus*),
10. *német buczo* (orsóhal, *Aspro vulgaris*),
11. *sujtásos küsz* (*Alburnus bipunctatus*),
12. *vágódurbincs* (tüskéshal, *Acerina ceruna*),
13. *fenékjáró küllő* (göbhal, *Gobio fluviatilis*),
14. *pénzes pér* (lepényhal, tomolyka, *Thymallus vexillifer*),

15. *tarka menyhal* (*Lota vulgaris*),

16. *pirosszemű kele* (pirosszárnyú konczér, *Scardinius erythrophthalmus*).

Elvéve akad a:

17. *nyálkás czompó* (czigányhal, *Tinca vulgaris*),
18. *magyar buczo* (kóczhal, *Aspro Zingel*) és
19. *sugár kardos* (kaszakeszeg, *Pelecus cultratus*).

Az eddig elsorolt halak tekinthetők a Vág e szakasza rendes lakóinak.

Azonban, úgylátszik, odatévedés, avagy különös természetű erők hatása folytán a patakokból lejöttek, illetve a Dunából feljutnak még ide a következő halak is:

20. *ezüstös* vagy *széles balin* (*Blicca argyroleuca*),
21. *sebes pisztráng* (*Trutta fario*),
22. *fürge cselle* (*Phoxinus levis*),
23. *kövi csík* (*Cobitis barbatula*).

Ezekből egy-egy darabot magam is fogtam itt.

Végül szavahihető emberektől hallottam, hogy hálóba került a:

24. *tőponty* (potyka, *Cyprinus carpio*),
 25. *fogassüllő* (fogas, *Lucioperca sandra*) és a
 26. *kecsege* (*Acipenser ruthenus*). (10–12 év előtt fogott Pomelek nevű uradalmi erdész a nemeskutasi határba eső Vág szakaszban [Zsolna és Nagybicsce között] egyet. A tévedés ki van zárva, mert az illető erdész azelőtt a Tisza mentén volt valamelyik uradalomban alkalmazva s így a kecsegét jól ismeri.)

Sajnos, a fentebbi felsorolásom már csak a multnak az emléke, mert a mióta a zsolnai cellulózgyár működését megkezdte, a fenéken élő halak legnagyobb része eltűnt; egyes fajok már egyáltalán nem láthatók! Talán lehetne még a bajon segíteni, hiszen éppen a szulfitecellulózgyárak szennyvizét ma már értékes anyagként dolgozzák fel a külföldön s ezzel azok ártalmas hatását is megszüntetik. (L. „Halászat” 1917. szeptember 1. Halmi Gyula „Újabb eredmények a káros szennyvizek értékesítése és tisztítása terén.”) Megérdemelné a mi Vágunk is, legszebb halasvizeink egyike, hogy kiméletesebben bánjanak vele.

Zsarnovitzky Árpád.

A háló árának emelkedése.

A világháború tartama alatt a kenderárú ára sok más egyébvel együtt igen magasra szökött fel. Hálóhoz való kenderárút már tavaly, 1916-ban, alig lehetett beszerezni, az idén, 1917-ben azonban ahiány már annyira érezhető volt, hogy sok kis halászati bérlő hálók és kötelek hiánya miatt kénytelen volt a halászatot teljesen beszüntetni és talán most már a halászati üzemek teljes szünetelése is beállt volna, ha az Országos Halászati Egyesület érdekeinket fel nem karolja és közbenjárása folytán a nagy hálóinségben szenvedő halászokat legalább némi hálóanyaghoz nem segíti és pedig a mai viszonyokat tekintetbe véve, aránylag olcsóbb áron, mintha bárhol máshol szerezték volna is be.

De bizony, a halásznak a kiadásai azért rémmagasra szöktek fel. Lássuk csak a hálót. Mennyibe került egy 200 méter hosszú háló a háború előtt és mennyibe kerül ma, a háború negyedik évében?

Az alábbi összeállításból kitűnik.

Anyag- és munkaszükséglet ára		a háború előtt:		1917-ben:	
1. Kötél (hálón) 600 m. (200 m. parakötél, 400 m. alín) súlya 40 kg.	à 2.— K	80.— K	à 50.— K	2000 K	
2. Háló-léhes 800 méter, ölenként (2 m.)	à 0.80 "	320.— "	88 kg.	à 40.— "	3520 "
3. Parafa 1000 drb	à 0.05 "	50.— "		à —.10 "	100 "
4. Ólom 15 kg.	à 0.60 "	9.— "		à 3.— "	45 "
5. Vastag zsineg (ínslég) 5 kg.	à 1.60 "	8.— "		à 50.— "	250 "
6. Spárga 0.5 kg.	à 1.60 "	— .80 "		à 40.— "	20 "
7. Kátrány 50 kg.	à 0.20 "	10.— "		à —.40 "	20 "
8. Karbolineum 10 kg.	à 0.40 "	4.— "		à 1.50 "	15 "
9. Napszám a hálóössze- állításához 5 személy	à 4.— "	20.— "	8 sz.	à 10.— "	80 "
10. Napszám a kátrá- nyozáshoz 4 személy	à 5.— "	20.— "	6 sz.	à 12.— "	72 "
Összesen:		521.80 K		6122 K	

Ad 9., 10. A napszám most azért több, mivel csupa öregek dolgoznak és így a munka lassabban halad.

Ad 10. A kátrányozásért pedig többet kérnek, mivel a ruhájukban kárt tesznek.

A közölt kimutatásból látható, hogy az a háló, a mi a háború előtt 522 K-ból kikerült, ma 6122 K-ba kerül, vagyis majdnem 12-szer annyiba. A hal ára ilyen mértékben még sem emelkedett. SMJ.

A magyar halászat szakirodalmja.

Összeállította: Vutskits György dr.

(Vége.)

108. — *Vízfertőzés*, okozta halpusztulások. H. XII. évf. 1910/11. 6. sz. p. 48.
 109. — *Vízszennyezés*. H. VII. évf. 1905 06. p. 12.
 110. — *Vízszennyezések*, Szomorú aktualitása. H. XIV. évf. 1913. 16 sz. p. 182.
 111. — *Vízszennyezések*, Es halpusztulások esetében követendő eljárás. H. XV. évf. 1914. 10. sz. p. 119.
 112. — *Zagyva*, Ismét a fertőzése. H. XVI. évf. 21. p. 223. H. XVI. évf. 1915 23. sz. p. 247.
 113. — *Zagyva*, Megfertőzése. H. XIV. évf. 1913. 23. sz. p. 258.
 114. — *Zagyva*, Vízfertőzéséről. H. XV. évf. 1914. 6. sz. p. 70.

12. Tengeri halászat.

- 28, 33, 70, 71, 79, 136, 148, 151, 170, 183—185, 187, 188, 194, 326, 327, 367, 439, 458, 467, 468, 568—571, 576, 579, 582, 584, 586, 591—593, 595, 597, 599, 603, 607—609, 613, 614, 616, 618, 619, 621, 627, 647—649, 657, 693, 735, 785, 834, 988, 1037, 1038, 1066, 1069, 1070, 1074, 1080, 1104, 1107, 1135, 1207, 1271, 1276, 1295, 1319, 1332, 1352, 1353, 1362, 1370, 1381, 1384, 1388, 1429, 1430, 1433, 1434, 1436, 1437, 1442, 1443, 1446—1448, 1452, 1504, 1518, 1522, 1528, 1529, 1531, 1553, 1584, 1611, 1615, 1619, 1632.
105. — *A francia halászatok életéből*. H. IX. évf. 1907/08. 4. sz. p. 32.
 106. — *A háború gazdasági hátrányai*. H. VI. évf. 1904/05. 1. sz. p. 8.
 107. — *Adria*, Az a.—i halkereskedelem emelkedéséről. H. VII. évf. 1905/06. 13. sz. p. 104.
 108. — *Anglia*, Tengeri halászatának eredményeiben 1899-ben és 1900-ban. H. II. évf. 1900/01. 14. sz. p. 96.
 109. — *Angliában*, Tudományos experimentumok. H. IX. évf. 1907/08. 6. sz. p. 48.
 110. — *Angolna*, Hol ívik. H. VI. évf. 1904/05. 24. sz. p. 194.
 111. — *Angolna*, Petéi. H. II. évf. 1900/01. 10 sz. p. 66.
 112. — *Angolna*, Vándorlásáról. H. V. évf. 1903/04. 24. sz. p. 202.
 113. — *Anyagcsere*, A tengerben. H. XVI. évf. 1915. 15. sz. p. 155.
 114. — *Bécs város közéletében*, A tengeri hal fogyasztása. H. XI. évf. 1909/10. 8. sz. p. 64.
 115. — *Biztató eredmények*. H. VI. évf. 1904/05. 3.
 116. — *„Budapest” az Északi tengeren*. H. IX. évf. 1907/08. 8. sz. p. 66.
 117. — *Czápa*, A középtengerben. H. X. évf. 1908/09. 10. sz. p. 82.
 118. — *Czápa*, Gyomrának tartalma. H. VII. évf. 1905/06. 10. sz. p. 80.
 119. — *Czápa*, Nagy. H. VI. évf. 1904/05. 1. sz. p. 8.
 120. — *Czápa*, Világító. H. I. évf. 1899/00. 20. sz. p. 86.
 121. — *Czet*, Óriási. H. II. évf. 1900/01. 8. sz. p. 52.
 122. — *Czethalak*. H. XIV. évf. 1913. 18. sz. p. 203.
 123. — *Czethalászat*, Az új-fundlandi. H. X. évf. 1908/09. 17. sz. p. 138.
 124. — *Czethalászat*, Védelme. H. IX. évf. 1907/0 8. 15. sz. p. 142.

125. — *Czethal fogás*, Villamossággal. H. VI. évf. 1904/05. 10. sz. p. 80.
126. — *Fagyasztóhajók*, A halászati üzemben. H. XI. évf. 1909/10. 3. sz. p. 24.
127. — *Fiume*, Halászatának veszedelme. H. XIV. évf. 1913. 12. sz. p. 139.
128. — *Fiumében*, Új halcsarnok. H. VI. évf. 1904/05. 3. sz. p. 24.
129. — *Főiskola*, Halászati. H. XV. évf. 1914. 17. sz. p. 83.
130. — *Földrengés*, És halászat. H. XI. 1909/10. 7. sz. p. 56.
131. — *Gyöngyhalász*, Egynek nyugalomba vonulása. H. IX. évf. 1907/08. 10. sz. p. 86.
132. — *Háború*, És halászat. H. XVI. évf. 1916. 10. sz. p. 107–110.
133. — *Hal*, Legnagyobb (horgon). H. II. évf. 1900/1901. 10. sz. p. 65.
134. — *Hal*, Mint gyertya. H. VII. évf. 1905/06. 17. sz. p. 136.
135. — *Halak*, A repülőek. H. II. évf. 1900/01. 2. sz. p. 12.
136. — *Halak*, Gyorsaságáról egy adat. H. VII. évf. 1905/06. 13. sz. p. 104.
137. — *Halak*, Különösek. H. II. évf. 13. sz. p. 86.
138. — *Halak*, Legyorsabban. úszók. H. V. évf. 1903/04. 8. sz. p. 68.
139. — *Halak*, Meseszerűek. H. II. évf. 1900/01. 10. sz. p. 66.
140. — *Halászati törvény*, Tengeri. H. V. évf. 1903/04. 12. sz. p. 101.
141. — *Halászgözös*, A legnagyobb. H. XII. évf. 1910/11. 12. sz. p. 95.
142. — *Halászladikók*, Mótoros. H. VII. évf. 1905/06. 13. sz. p. 104.
143. — *Halászok*, Veterán. H. IX. évf. 1907/08. 11. sz. p. 94.
144. — *Halásztelep*, Egy nagy. H. IX. évf. 1907/08. 12. sz. p. 102.
145. — *Halfaj*, Egynek váratlan megjelenése és eltűnése. H. II. évf. 1900/01. 12. sz. p. 78.
146. — *Halfogásnál*, Fény alkalmazása. H. XII. évf. 1910–11. 10. sz. p. 80.
147. — *Halpéldányok*, Ritka. H. IX. évf. 1007/08. 10. sz. p. 86.
148. — *Hálók*, Festettek. H. XI. évf. 1909/10. 3. sz. p. 24.
149. — *Haltrágya*, Termelés az Amerikai Egyesült Államokban. H. XIV. évf. 1915. 20. sz. p. 212.
150. — *Halvész*, A nyílt tengeren. H. VI. évf. 1904/05. p. 88.
151. — *Halzsír*, Ipari felhasználása. H. XIV. évf. 6. sz. p. 71.
152. — *Helgoland*, Halászata. H. II. évf. 1900/01. 15. sz. p. 96.
153. — *Hering*. H. XVI. évf. 20. sz. p. 211.
154. — *Hering fogás*, Nagy. H. XIII. évf. 1911/12. 32. sz. p. 312.
155. — *Hering-guano*, „A természet” I. évf. 1897. 5. sz. p. 11.
156. — *Heringhalászat*, A hollandoké az Északi tengeren. II. évf.
157. — *Heringhalászat*, Francia. H. VI. évf. 1904/05. 1. sz. p. 8.
158. — *Heringvonulások*, Tanulmányozása. H. VII. évf. 1005/06. 10. sz. p. 80.
159. — *Homár*, Óriási. H. VII. évf. 1905/06. 2. sz. p. 15.
160. — *Horgászat*, Az angol tengeri horgászok egyesülete. H. IX. évf. 1907/08. 17. sz. p. 142.
161. — *Japán*, Szardiniák. H. XI. évf. 1909/10. 20. sz. p. 160.
162. — *Japán*, J-i tengeri állatokról és halászatáról. H. VI. évf. 1904/05. 19. sz. p. 152.
163. — *Konzerv*, Hal- a „Gadus” gyárból. H. II. évf. 1900/01. 22. sz. p. 154.
164. — *Konzerv*, Halkonzervipar Franciaországban. H. VIII. évf. 1906/07. 3. sz. p. 24.
165. — *Konzerválás*, Új halkonzerválási eljárás. H. XII. évf. 1910/11. 12. sz. p. 96.
166. — *Korea halászata*. H. V. évf. 1903/04. 14. sz. p. 120.
167. — *Lássuk csak mit pusztít az ember*. H. III. évf. 1901/02. 7. sz. p. 52.
168. — *Levante*, Halászati viszonyairól. H. XVI. évf. 1915. 18. sz. p. 187.
169. — *Medusa-faj*, A legnagyobb. T. évf. 22. sz. 1897/98. p. 11.
170. — *Mótorkiállítás*, Nemzetközi Koppenhágában. H. XII. évf. 1910 11. 13. sz. p. 104.
171. — *Múzeum*, Hering. H. II. évf. 3. sz. p. 18.
172. — *Nagybrittánia*, Halfogyasztása. H. VII. évf. 1905/06. 4. sz. p. 32.
173. — *Nagy halbőség*, kevés áldás. H. X. évf. 1908/09. 8. sz. p. 65.
174. — *Newyorki*, Halpiacz. H. IX. évf. 1907/08. 23. sz. p. 192.
175. — *Német*, Tengeri halászat. H. XV. évf. 1914. 9. sz. p. 106.
176. — *Olaszországban*, Tengeri halászat. V. H. XIII. évf. 1903. 7. sz. p. 52.
177. — *Osztriga*, Halászata. H. IX. évf. IX. 1907/08. 24. sz. p. 200.
178. — *Osztriga*, Szükség Nápolyban. H. VII. évf. 1905 06. 21. sz. p. 168.
179. — *Osztriga*, Válság a piacon. H. IX. évf. 1907/08. 8. sz. p. 66.
180. — *Polypok*, Franciaország nyugati partjain. H. II. évf. 1900 01. 22. sz. p. 154.
181. — *Quarneróban*, Óriási mennyiségű hal. H. VII. évf. 1905/06. 6. sz. p. 48.
182. — *Szardínia*, A visszatért seregek. H. V. évf. 1903/04. p. 194.
183. — *Szardínia*, Fogásának hanyatlása. H. V. évf. 1903/04. 22. sz. p. 186.
184. — *Szardínia*, Vételénél mire ügyeljünk. H. XIII. évf. 1911/12. 31. sz. p. 303.
185. — *Tenger*, A tengeri rákok és halak szívós életéről. H. II. évf. 1900/01. 8. sz. p. 49.
186. — *Tengeri hal*, Budapesten. H. V. évf. 1903/04. 12. sz. p. 102.
187. — *Tengeri hal*, Fogyasztása. H. XV. évf. 1914. 11. sz. p. 131.
188. — *Tengeri halak*, Bécs közéletében. H. VII. évf. 1905/06. 21. sz. p. 168.
189. — *Tengeri halak*, Fogyasztása. H. XIV. évf. 1913. 13. sz. p. 151.
190. — *Tengeri halászat*. V. H. XIX. évf. 1909. 39. sz. p. 308.
191. — *Tengeri halászat*. H. XIV. évf. 1913. 18. sz. p. 203.
192. — *Tengeri halászat*, A német. H. XV. évf. 1914. 17. sz. p. 195.
193. — *Tengeri halászat*, És a mezőgazdaság. V. H. XVII. évf. 1907. 12. sz. p. 93.

194. — *Tengeri halászatunk*, Fejlesztése. V. H. XIV. évf. 1904. 37. sz. p. 291—292.
195. — *Tengeri halászat*. H. X. évf. 1908/09. 17. sz. p. 138.
196. — *Tengeri moha*, Halászata. H. VII. évf. 1905/06. 13. sz. p. 104.
197. — *Tengerkutató*, Finnországé. H. V. évf. 1903/04. 23. sz. p. 194.
198. — *Tengerkutató*, Francia. H. VII. évf. 1905/06. 5. sz. p. 40.
199. — *Tengerszentelés*. H. VII. évf. 1905/06. 13. sz. p. 104.
200. — *Tintahal*, Hogy fogják a. H. IX. évf. 1907/08. 13. sz. p. 110.
201. — *Tintahal*, Sokat fogtak. H. VI. évf. 1904/05. 7. sz. p. 56.
202. — *Túnhal*, Óriási. H. VI. évf. 1904/05. 1. sz. p. 8.
203. — *Ugróhalak*, A tenger nagy u.-i. H. IX. évf. 1907/08. 11. sz. p. 94.
204. — *Vándorlás*, Az állatoké a tenger fenekén. H. II. évf. 1900/01. 2. sz. p. 12.
205. — *Zoológiai állomások*, Tengeri akváriumok. H. VIII. évf. 1906/07. 15. sz. p. 114—118. 16. sz. p. 125—126.

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület november hó 10-én *választmányi ülést* tartott *báró Inkey Pál* elnökletével. Jelen voltak: Landgraf János alelnök, Corchus Béla, dr. Dobránszky Béla, dr. Goszthony Mihály, Kuttner Kálmán pénztáros, Purgly Pál, Répássy Miklós ügyvezető-titkár, Schwarz Izidor, Simonffy Gyula, Stögermayer Antal, Végh János másodtitkár-jegyző és Zimmer Ferenc választmányi tagok.

1. *Elnök* üdvözlővén a megjelenteket, sajnálattal jelenti, hogy az egyesület elnöke, báró Tallián Béla v. b. t. t. akadályozva van a mai ülésen való megjelenésben. Aztán részvétellel jelenti, hogy Fekete Mihály kir. tanácsos, egyesületünk igen régi tagja Pécsen elhunyt.

2. *Végh János* másodtitkár-jegyző részletesen ismerteti a *hálósükséglet* ügyében eddig tett intézkedéseket, nevezetesen beszámol a kereskedelemügyi minisztérium részéről már kiutalt *50 métermázsza* kenderanyagból gyártott *hálók* kiosztásának nehézségeiről, továbbá az ugyanakkor kilátásba helyezett további *150 métermázsza kenderanyag sürgős kiutalása*, úgyszintén a hálójavítások céljára kiegészítésképpen kérelmezett *3000 kg. pamutfonal engedélyezése* tárgyában a múlt ülés óta törtétekről. A megrendelt hálók gyors leszállítása legfőként azért szenvedett késedelmet, mert egyrészt a fonalgártásra hivatott hódsgái kenderfonógyár szénhiány miatt hetekig állott, másrészt a Varga-féle hálógyár üzeme benzinhány s nagybecskereki telepének villanyhajtásra történt átszerelése miatt hosszabb ideig szünetelt; most azonban az említett akadályok elhárítása sikerülvén, a hálógyártás már ismét megindult.

Landgraf János megjegyzi, hogy a hadvezetőség is teljes méltánnyal és jóakarattal itéli meg a halászat igényét kenderanyag átengedése iránt, éppen ezért sürgetni kell a kérés elintézését minden illetékes tényezőnél.

Schwarz Izidor kívánatosnak tartaná az eddigi szállításokra vonatkozó kimutatások sürgős bekérését.

Többek hozzászólása után *Répássy Miklós* ügyvezető-titkár előadja, hogy a körülbelül 40 tételből álló hálórendelés gyári lebonyolításával összefüggésben, csupán

négy felszólamlás történt s ezekben az esetekben is a titkárság azonnal közbelépett; az eddigi szállításokra vonatkozó jegyzék bekérését a maga részéről is helyesli, sőt a közérdek szempontjából azt is *szükségesnek* tartaná, hogy az egyesület általában véve a más úton-módon eszközölt összes halászati szerszámbeszerzésekről is rendszeresen tájékoztassék, mert csak is ily módon lenne kivihető az igazságos elosztás és általános ellenőrzés.

Végh János másodtitkár-jegyző jelenti, hogy a há ók egységára kg.-ként körülbelül 40 korona. Ezt az árat az adott viszonyok között a választmány megfelelőnek tartja. Bejelenti aztán, hogy a halászok a nehezen szereshető léhés helyet legalább részben fonal kiutalását sürgetik hálójavítások céljára.

Elnök összefoglalva a tárgyalás eredményét, a választmány egyhangú helyeslése mellett határozatilag kimondja, hogy a kért kenderanyagok és pamutfonal *mielőbbi kiutalását* az egyesület elnöksége útján személyesen és írásbeli felterjesztésekben is újra meg fogja sürgetni úgy a kereskedelemügyi, mint földmívelésügyi és közlelmezésügyi minisztereknél, mert a halászati üzemek szerszám hiányában már végső szükségbe jutottak. Egyidejűleg kérelmezni fogja az egyesület a szerszámbeszerzések *általános és egységes nyilvántartását*, úgyszintén hálóléhés mellett megfelelő mennyiségű kenderfonal engedélyezését is hálójavítási célokra.

3. Olvastatott a *Haltenyészto Részvénytársaság írásbeli beadványa az élőhalak vasúti szállítási tarifája ügyében*.

Dr. Dobránszky Béla a beadvány indoklására előadja, hogy a m. kir. államvasutak ú. n. tarifabizottsága e napokban tárgyalja az áruforgalmi díjtételek emelésének tervezetét.

Schwarz Izidor felszólalásában sürgeti az élőhalak vasuti szállításánál a tényleges halhús és a csomagolási segédanyagok (víz) súlyának külön-külön díjtételek szerinti elszámolását.

Zimmer Ferencz rámutat arra, hogy a halszállító motoros kocsik mind magánosok tulajdonát képezik, ezek beszerzési költségei a MÁV. üzemet egyáltalán nem terhelik.

Többek hozzászólása után *elnök* javasolja, hogy ez ügyben ne csak a MÁV. igazgatóságához és a kereskedelemügyi minisztériumhoz, hanem megfelelő támogatásért a székesfőváros tanácsához is *beadvány* intézessék, mert az utóbbinak élelmezési érdekeit különösen érinti az élőhal felhozatalának megkönnyítése.

A választmány így határozott.

4. A *jövő évi haltakarmányszükséglet* ügyében a titkárság tájékoztató bejelentései alapján, a választmány felterjesztést intéz a földmívelésügyi és közlelmezésügyi miniszterhez, hogy legalább a megromlott s más élelmezés céljára alkalmatlan termények engedtessenek át a halgazdaságoknak.

5. A *halárok hatóságai megállapításának ügyében elnök* ismerteti az Orsz. közlelmezési hivatalban tartott értekezlet lefolyását, mely szerint a halárok és halforgalom szabályozása tárgyában két komoly javaslat merült fel: az egyik a haltermés lefoglalása a fővárosi szükséglet arányában, a másik a haltermés egyrészének (1/3-ának) megvétele a főváros által árszabályozó céllal; döntés azonban nem történt, bizonyára a dolog gyakorlati megoldásának nagy nehézsége miatt.

6. Tárgyaltatott *Singhoffer M. József* (Beresztócz) *ereklye-ajándéka*, mely szerint azt az ezüstözött bográcsot, melyet a millenáris kiállításakor a *Singhoffer*-féle halászcárdra meglátogatása alkalmával Erzsébet királyné

használt, az egyesületnek ajándékozta. A választmány örömmel vette tudomásul és az ajándékozóhoz köszönő irat intézését határozta el.

7. *Fanda Ágostonnak* a budapesti régi *halászcseh erehlyetárgyainak átengedése* tárgyában tett ajánlata ügyében a választmány *Landgraf János* alelnököt kérte fel, hogy az ajándékozóval az átvétel tekintetében megállapodásra jutni szíveskedjék.

8. Felvétetett 18 új rendes tag: Hartstein Lőrincz halászbérlő Tiszadob, Hegedűs Pál halászmester Tiszadorogma, Huber János halászmester Mohács, Isgum Adámné és Fiai halkereskedőczég Tolna, Khin Lajos halászmester Doborgáz, Klein Bernát halászbérlő Budapest, Klein Frigyes halászmester Szob, Klein Samu halászbérlő Tiszalúc, Kopácsi közbirtokosság, Makk András halászmester Mohács—Riha-tó, Német Ferenczné Budapest, Petróczy József halászmester Ujkenéz, Schmassmann Frigyes Budapest, Schwarz Dávid halászbérlő Hajdúnánás, Szabó Román halászmester Nyergesújfalu, Szécsényi Mihály főhalászmester Erzsébetfalva, Vágási János halászmester Tiszabábolna és Vécsey Károly Bácsföldvár.

9. *Répássy Miklós* ügyv. titkár bejelenti, hogy a „Halászat“-ban *dr. Unger Emil* tollából a gyakorlati igényeket szem előtt tartó *halhatározó* munka fog megjelenni. Czélszerű volna különnyomatban, mint az egyesület kiadványát is közrebocsátani; a költségek a halrajzi alap terhére lennének elszámolhatók.

A választmány egyhangú helyesléssel hozzájárul.

10. *Zimmer Ferencz* rámutat arra, hogy a halszállító motoros kocsikat benzinhány miatt nem tudják kihasználni, indítványozza, hogy az egyesület írjon fel a kereskedelemügyi minisztériumhoz megfelelő mennyiségű *benzol sürgős kiutalása tárgyában*.

A választmány úgy határozott, hogy az érdekelt kocsitulajdonosoknak benzol kiutalására irányuló kérését a minisztérium különös figyelmébe ajánlja.

Ülés után a választmány és az egyesület tagjai a „Pannónia“ éttermében társasvacsorára gyűltek össze, a hol részletesen megbeszélték a halászat napi kérdéseit is.

(—gh.)

A Szolnokvidéki alsó-tiszai halászlati társulat f. évi november hó 22-én tartotta *Vály István* elnökletével rendes évi közgyűlését. Az igazgatói jelentés szerint a társulat a lefolyt évben 1.500.000 db fogassüllőikrát kapott állami támogatásként. Az idei áradás márczius közepétől április hó végefeléig tartott. A halállomány természetes szaporodása kielégítő volt; a szétterült vizek az ívástra elég kedvezőek voltak és az ivadék jól megerősödve jutott vissza az anyamederbe. A kubikgödrökben visszamaradt kevés halivadékat azonban a társulat a háborús viszonyok miatt nem halászlathatta le. A vízterületek őrzését az ármentesítő társulat gátőrei, a hatósági rendőrközegek, itt-ott a mezőőrök végezték. Ezek részére jutalom fejében az elnökség 300 koronát osztott szét. A jövő évi költségeket 1410 koronával irányozták elő s ehhez képest a tagok évi járulékát kat. holdanként 15 fillérben állapították meg. A társulati vízterület bérlete ez év december hó 31-én lejár, minthogy azonban a társulat a jelen háborús viszonyokat az újból való bérbeadásra alkalmasnak nem tartja, a közgyűlés a jelenleg fennálló szerződéseket a mostani bérlőkkel egy évre újból meghosszabbította.

k.

VEGYESEK.

A halak helyismeretéhez. A „Halászat“ idei 21. számában *dr. Unger Emil* említi S. O. Mast amerikai természetbúvár megfigyelését egy tengeri halról, a fundulusról. Ennek kapcsán jelezhetem, hogy édesvízi halaink egy cseppel sem különbek; hasonlólag viselkednek, ha az árterületen rekednek.

A magyar halászok már igen régi időktől megfigyelték, hogy ha a tavaszi áradás előnti az árterületeket, csak akkor szabad „elrekeszteni“, a mikor az áradás megszűnt és a víz tetőzik. Addig ugyanis, míg a víz árad, a halak egyre kimennek a kiöntésre, ellenben, a mint a víz megáll, a halak azt észreveszik és indulnak vissza, azon az úton, melyen bejöttek.

Ha az út már el van rekesztve és a rekesz nem elég magas, a *ponty*, *csuka*, *bálinthal* a rekeszt körüljárja és vizsgálja, hogy nem-e talál valahol nyílást? Ha nincs, akkor nekiiramodik és próbálja a rekeszt átugorni; sokszor a 60 czentiméteres magasságú rekeszt is könnyűszerrel ugorják át. A *harcsa*, a *süllő*, a *fehér halak* nem ugnak soha, azok útszer is körüljárják a rekeszt és ha kibúvóhelyet nem találnak, rendszeren visszamennek, az árterületnek legmélyebb helyét keresik meg és ott húzzák meg magukat.

Ha az árvíz tartós, vagyis ha 8—10 napig is egy állapotban van, azt is előre megérzi a hal; a halász is tudja, hogy az áradás huzamosabb ideig fog tartani, ha a hal nem jön a rekesz felé.

Marad azonban hal az el nem rekesztett árterületeken is, de csak akkor, ha az áradás legalább is két hétig tart. Megfigyeléseim szerint a kintmaradó hal 99%-a ikrás, tehát anyahal; tejeshal csak elvétve fordul elő; ebből következtetem, hogy a hal sem rossz anya: a lerakott ikrája körül tartózkodik még az esetben is, ha természeti ösztöne késztetné, hogy az apadó vízből meneküljön.

Az ilyen hal aztán követi a harcsa és süllő példáját és kis porontyaival szintén az árterület legmélyebb helyeibe húzódik vissza. Ezért van az, hogy az aldunai szigeteken számos helyeken az áradás után temérdek apróhalat fognak szép anyahalakkal együtt, nemkülönben a kubikgödrökben is. Ha olyan száraz nyár következik be, mint az idej, akkor ezek a vizek kiszáradnak, a halporontyok pedig millió számban pusztulnak el. A víz elapadását észre veszi a madárvilág is, estéli órákban a vadkacsák, gémekek, bölönbikák, kócsagok ezrivel lepik el a területet.

Az édesvízi hal, ha van áradás, mely árterületeket elborít, egész szeptemberig megy ki az árterületre, de szeptember után már nem tartózkodik az árterületen; legfeljebb, ha az októberi időjárás meleg és napos, akkor nappal délelőtt 10—11 óraker még kimegy, de már 2 óraker ismét visszatér az anyamederbe, vagyis csak táplálékkeresés végett rándul ki.

Ha valamely zárt helyről, a hol hal van, vizet eresztenek ki, vagy víz folyik oda be, úgy a hal azt még télen is, a mikor „téli álmában“ van, azonnal észreveszi, kezd nyugtalanzkodni és tömegesen ott hagyja a „bányát“; gyűlik oda, a hol a vízfolyás van. Sokszor egy óra lefolyása alatt még a magja sem marad a régi helyén és megy a nagy bizonytalanságnak neki. Mert azt csak nem tételezem fel, hogy természeti ösztönénél fogva azt is tudná, hogy a nyíláson hová is jut el?

SMJ.

Hivatalos árjegyzés Budapest székesfőváros vásárcsarnokaiban és nyílt piacain.

Áringadozások kilogrammonként fillérben.

Az áru neve	1917. november 26—december 1. között.			1917. december 1—10. között.		
	Nagyban	A vásárcsar- nokokban	A nyílt piaczokon	Nagyban	A vásárcsar- nokokban	A nyílt piaczokon
		kicsinyben			kicsinyben	
a) Édesvízi élő hal.						
Ponty, nagy	850—900	1100—1400	} 800—1200	850—900	1100—1300	} 800—1200
" kicsiny	650—800	1000—1200		650—800	1000—1100	
Harcsa, nagy	—	1400—1600	} 1400—1400	—	1200—1600	} 1400—1600
" kicsiny	—	1200—1200		—	1200—1400	
Csuka, nagy	—	1100—1200	} —	—	1100—1100	} —
" kicsiny	—	900—1000		—	900—1100	
Fogassüllő, dunai	—	—	—	—	—	—
Kárász	—	440—600	400—600	—	440—600	300—400
Czompó	800—800	800—1000	—	800—800	800—1000	—
Márna	—	1000—1100	—	—	960—1200	—
Keszeg	—	600—600	—	—	600—600	600—600
Pisztráng	—	2000—2000	—	—	2000—2000	—
Kecsege, nagy	—	—	—	—	—	—
" kicsiny	—	—	—	—	—	—
Apró kevert hal	—	—	460—600	—	—	460—500
b) Édesvízi jegelt (nem élő).						
Ponty, nagy	650—700	700—860	} 580—700	650—700	800—1000	} 600—800
" kicsiny	400—600	600—700		400—600	600—760	
Harcsa, nagy	1000—1100	1200—1800	} 900—1200	1000—1100	1400—2000	} 1000—1600
" kicsiny	700—900	900—1200		700—900	1000—1200	
Csuka, nagy	600—700	700—1000	} 500—700	600—700	700—1000	} 600—800
" kicsiny	500—550	500—700		500—550	500—700	
Fogassüllő, dunai	—	800—1800	—	—	800—1800	—
" bala oni nagy	—	2200—2200	} 1200—1400	—	1800—2400	} 1400—1400
" " kicsiny	—	1500—1800		—	1500—2000	
Keszeg, balatoni	—	—	—	—	—	—
Garda, balatoni	—	—	—	—	—	—
Kárász	—	280—400	240—300	—	280—500	240—300
Czompó	—	440—560	400—600	—	440—700	600—700
Márna	—	600—740	—	—	700—800	—
Keszeg	—	200—400	160—500	—	240—300	160—200
Pisztráng	—	—	—	—	—	—
Lazac, rajnai	—	—	—	—	—	—
Kecsege, nagy	1200—1600	2000—2000	—	1200—1600	2000—2200	—
" kicsiny	1000—1100	1500—1500	—	1000—1100	1500—1600	—
Söreg	—	—	—	—	—	—
Viza	—	—	—	—	—	—
Apró, kevert hal	—	260—260	160—500	—	—	140—300
c) Rák.						
Folyami rák, nagy 1 darab	—	—	—	—	—	—
" kicsiny 1 "	—	—	—	—	—	—

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek több ezer métermázsra élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halászmester, cs. és kir. udvari szállító BUDAPEST, Központi vásárcsarnok. Telefon: 61—24.

A SÁRDI TÓGAZDASÁG

Levélzím: Tógazdaság Sárd.

Sürgőnyzím: Tógazdaság Kiskorpád.

Vasutállomás: Kiskorpád.

Őszi és tavaszi szállításra elad 1—2—3-nyaras javított wittingaui pontyot és anyapontyot, bajorországi aischgründli 1—3-nyaras és anyapontyot, japánpontyot (higoi), aranyorfát, naphalat, amerikai törpeharcsát, 1—4-nyaras tavi czompót, fogassüllőt, megtermékenyített fogassüllőikrát és minden egyéb tenyészhalat.

A tógazdaság kizárólag csak tenyészhalat termel.

A jegyzékkel szolgál a Tógazdasági Intézőség Sárd és dr. Hirsch Alfréd Budapest, Klotild-palota.